

Ali otrok razume naš jezik ljubezni?

Ljubezen kažemo z dotikom, besedami potrditve, posvečenim časom, darili in uslugami

Gary Chapman in Ross Campbell sta prepričana, da vsak otrok govori in razume pet različnih oblik dajanja in prejetja ljubezni in naklonjenosti. V knjigi z naslovom *5 jezikov ljubezni otrok*, ki je pred kratkim izšla pri naši založbi, ugotavlja, da ima vsak otrok »glavni jezik ljubezni, način, po katerem najbolje razume starševsko ljubezen«. »Vaš otrok mora vedeti, da je ljubljen, da se lahko razvije v velikodušnega, ljubečega, odgovornega odraslega,« sta prepričana avtorja. Starši morda z otrokom govorijo v napačnem jeziku ljubezni. Takšnem, ki ga otrok ne razume najbolje. Gary in Ross sta izkazovanje ljubezni razdelila v pet jezikov: dotik, besede potrditve, posvečen čas, darila in usluge. Kako ugotoviti, kateri jezik razume otrok, pa je odgovorna naloga staršev. V pomoč jim je lahko nekaj nasvetov Garyja in Rossa.

Seveda podobno velja tudi za odrasle. Vsek od nas ima podobno kot otroci lasten jezik ljubezni. »Če prepoznamo ta jezik ljubezni pri svojem možu in tudi pri sebi,« pravi Ross, »lahko s tem neprecenljivim znanjem izboljšamo svoj zakon.«

LJUBIMO NA NAČIN, KOT GA RAZUMETISTI, KI MU LJUBEZEN DAJEMO.

KAKO NAJ VEM, DA ME LJUBIŠ?

Odkriti, kateri je otrokov jezik ljubezni, pomeni, da mu bomo lahko povedali, da ga ljubimo. Nič ne pomaga, če resnično ljubimo svojega otroka, če mu to izkazujemo na tak način, da našega sporočila ne razume. Če se ne čuti ljubljenega, se ne bo čutil ljubljenega, sta prepričana Gary in Ross. Če se otrok ne počuti ljubljenega,

Brezpogojna ljubezen kaže ljubezen otroku ne glede na vse. Ljubimo ga ne glede na njegov videz, lastnosti, nagajenja in napake; ne glede na svoja pričakovanja; in najteže, ne glede na njegova dejanja.
Iz knjige *5 jezikov LJUBEZNI OTROK*

ga, nič ne gre dobro. »Pri vzgoji otrok je vse odvisno od ljubezenskega odnosa med starši in otrokom,« pravita avtorja. Dejstvo, da le otrok, ki se čuti pristno ljubljenega in varnega, lahko iz sebe naredi najboljše, kaže na pomen čustvene navzočnosti očeta in mame pri vzgoji in odraščanju otroka. Če otrok nima ljubečega in varnega okolja za odraščanje, to seveda ne pomeni, da ne bo mogel razviti svojih talentov v polnosti, a bo moral veliko bolj delati na sebi. Otrok, ki je izkusil brezpogojno ljubezen staršev, jo bo lahko tudi veliko lažje dajal.

POLNJENJE ČUSTVENEGA REZERVOARJA

Še imamo v spominu lansko sušo, ko smo ob napovedi dežja iskali vse razpoložljive posode in jih polnili z deževnico

za zalivanje vrta in rožnih gredic. Brez vode je še tako lepo cvetje ali zelenjava kmalu ovenela in propadla.

Podobno je tudi z ljudmi. Vsak otrok ima čustveni rezervoar, kot sta Gary in Ross poimenovala prostor čustvene moči, ki otroka napaja v izzivalnih dneh otroštva in mladostništva. Otroci se napajajo iz te čustvene zaloge. Če želimo, da bodo otroci delovali, kot morajo, in dosegli svoj potencial, moramo napolniti njihov čustveni rezervoar.

Vprašanje, ki se ob tem postavlja, je, s čim napolniti otrokov čustveni prostor. Pravi odgovor je: »Z brezpogojno ljubeznijo.« Samo brezpogojna ljubezen je namreč resnična ljubezen. Vse drugo je trgovina. »Brezpogojna ljubezen je popolna ljubezen, ki sprejema in potrjuje otroka v tem, kar je, in ne za to, kar dela. Ne glede na to, kaj stori (ali ne stori), ga starši še vedno ljubijo,« o ljubezni,

ki edina daje moči za življenje, pravita Gary in Ross.

Nasprotje brezpogojne ljubezni je pogojna ljubezen. Ta je odvisna od nečesa drugega in zanjo otrok sam po sebi ni dovolj. Povezana je z dosežki in največkrat temelji na miselnosti daj-dam.

POGUMNO

Čeprav je res, kot ugotavlja avtorja, da je danes vzgoja čustveno zdravih otrok vedno težja naloga, to ni nemogoče. Prav tako je zaradi vpliva medijev, kulturnega pritiska na otroke, da hitro odrastejo, nasilja in zasvojenosti vseh vrst izpolnjevanje otrokove potrebe po ljubezni zahtevnejše. Zato je pomembno ugotoviti, kateri jezik ljubezni razume otrok (ali zakonec) in ga s tem jezikom ljubezni tudi nagovarjati. Le tako se bo čutil ljubljenega. ■

KARLO SMODIŠ

ODGOVARJA TOMAŽ MERŠE, DRUŽINSKA POBUDA

Vse bomo urejali na enem mestu

Spremembe pri zdravstvenem zavarovanju družinskih članov

V medijih sem zasledila, da se je s 1. junijem nekaj spremenilo glede zdravstvenega zavarovanja družinskih članov. Ali lahko, prosim, razložite, za kaj gre in ali moram kot mama kar koli storiti v zvezi s tem. **Helena**

Do omejene spremembe smo starši vse potrebno v zvezi z zdravstvenim zavarovanjem svojih otrok urejali pri svojih delodajalcih, brezposelni, ki prejemajo nadomestilo, pri Zavodu za zaposlovanje, samozaposleni so to že prej morali urejati sami. Po novem moramo vse to urejati neposredno pri Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS). To pomeni, da ob rojstvu otroka rojstnega lista za prijavo v zdravstveno zavarovanje ne nesemo več v službo, ampak prijavo otroka opravimo sami pri najbližji območni enoti ZZZS. To opravi tisti izmed staršev, po katerem bo otrok zavarovan, najkasneje v 60 dneh po rojstvu otroka. Enako velja za druge spremembe in obvestila v zvezi z zdravstvenim zavarovanjem družinskih članov. Spremembe je potrebno sporočiti v roku osmih dni od nastanka spremembe.

SPREMEMBE MORAMO PO NOvem SPOROČATI NA ZZZS.

Če spremembo sporočamo na ZZZS osebno, nam ni potrebno izpolnjevati nobenega obrazca, saj to naredi službenec ZZZS. Če jo sporočamo po pošti, pa izpolnimo obrazec M-DC, ki ga lahko dobimo na spletni strani ZZZS (www.zzs.si).

Otroci so po svojih starših lahko zavarovani do 18. leta, kasneje pa le, če se šolajo, vendar največ do 26. leta starosti. Zato je potrebno za vsakega otroka, ki je

starejši od 18 let, ZZZS prinesiti potrdilo o šolanju. Prvič je to potrebno narediti najkasneje 8 dni po izpolnitvi 18. leta starosti, potem pa za vsako šolsko leto. Na potrdilo o šolanju je potrebno dopisati otrokovo EMŠO. Potrdilo o šolanju je potrebno prinesiti, če se otrok šola na srednji šoli, višji strokovni šoli ali v tujini, za študente na slovenskih visokošolskih ustanovah pa to ni potrebno, saj zanje ZZZS podatek pridobi sam iz evidence študentov.

Če imate zdravstveno zavarovanje za vse družinske člane urejeno, vam zaradi spremembe pravil s 1. junijem takoj ni treba storiti nič. Če imate otroke, ki so starejši od 18 let in se šolajo, boste jeseni potrdila o vpisu namesto v službo odnesli na najbližjo enoto ZZZS.

Po novem vam ob morebitni zamenjavi službe, izgubi službe in prehodu na Zavod za zaposlovanje, samozaposlitvi v zvezi z zdravstvenim zavarovanjem družinskih članov ne bo potrebno narediti nič, vse dokler boste vi zdravstveno zavarovani na način, ki omogoča, da so po vas zavarovani tudi družinski člani.

Naj navedem nekaj sprememb, ki jih je treba sporočiti ZZZS.

Če je otrok zavarovan po materi, pa ga želite zavarovati po očetu, mora mati sporočiti odjavo otroka iz zavarovanja, oče pa prijavo v zavarovanje. Otroka je potrebno odjaviti, ko se neha šolati oziroma ko dopolni 26 let. Precej sprememb, ki jih je potrebno sporočiti, se nanaša na bivanje staršev ali otroka v tujini, zato je dobro ob odhodu na delo ali šolanje v tujino oz. selitvi iz ene v drugo državo preveriti, ali in kaj je potrebno ob tem sporočiti na ZZZS, da ne bi ostali brez zdravstvenega zavarovanja. Vse potrebne informacije najdete na že omenjeni spletni strani ZZZS.

IZ ŽIVLJENJA

METKA KLEVIŠAR

Zdaj je bolj počasna

Kako ustrezno sprejeti dane razmere in narediti največ?

STOTINKE ŽIVLJENJA

Pa slišimo kdaj tudi o ljudeh, ki so vse življenje skrbeli za druge, za svojo družino in za ljudi okrog sebe, ki so odlično in vestno opravljali svoj poklic, pa naj je bil kakršenkoli že, zdaj pa znajo sprejeti tudi svojo vedno večjo počasnost in včasih neobogljjenost?

Zelo ljuba znanka me včasih povabi na kosilo in tega sem vedno zelo vesela. Razlogov je več. Zelo dobro kuha in vedno je užitek jesti pri njej. Poleg tega je kosilo vedno povezano s prijetnim druženjem, pravim človekovanjem. Ona, njen mož, moja prijateljica in jaz. Imamo čas in predebatiramo vse teme, ki se nam zdijo aktualne. V zadnjem času je že večkrat potožila: »Zdaj sem vedno bolj počasna.« In potem se pogovarjamo o tem, kako zelo normalno je, da postaja človek z leti vedno bolj počasen in da to ni nobena tragika. Zdaj, ko smo v pokoju, imamo čas in si res lahko privoščimo, da za marsikaj potrebujemo veliko več časa, kot smo ga včasih.

Pozimi, ravno v času smučarskih tekmovalj, je bila to spet tema našega pogovora. Naslednji dan je Tina Maze na Zlati lisici na Pohorju zmagala v slalomu z ogromno prednostjo pred drugo uvrščeno: šestinosemdeset stotink sekunde. Vsi smo bili seveda ponosni nanjo. Človek skoraj ne more verjeti, kako lahko neprestano zmaguje, ko so pravzaprav vse tako

hitre. Ampak ona je za stotinke sekunde še hitrejša od drugih.

Športniki, pa naj gre za smučarje, atlete, kolesarje in mnoge druge, so vsako leto hitrejši. Nekateri res s prepovedanimi poživili, ampak ne vsi. Le kam bo to pripeljalo? Je to še tisti šport, ki prinaša človeku veselje in sprostitve, ali gre za kaj drugega? Tudi veliko denarja se pri tem obrača.

To mi je takrat prihajalo na misel: gopa, v pokoju, ki še vedno veliko naredi zase in za svoje otroke in vnuke, je pa vedno počasnejša, in športniki, ki dosegajo neverjetne hitrosti. Kdo ve, kakšni bodo oni v teh letih? V medijih beremo in slišimo seveda samo o vrhunskih dosežkih in včasih gre samo za stotinko sekunde prednosti. Pa slišimo kdaj tudi o ljudeh, ki so vse življenje skrbeli za druge, za svojo družino in za ljudi okrog sebe, ki so odlično in vestno opravljali svoj poklic, pa naj je bil kakršenkoli že, zdaj pa znajo sprejeti tudi svojo vedno večjo počasnost in včasih neobogljjenost? ■